

دم‌تان گرم!

طنزیم

هومن جعفری

هنوز یک هفته از شروع دور جدید لیگ برتر نگذشت، که اولین مربی استعفا داد، اولین جنجال داوری رقم خورد، اولین پنالتی اشتباه گرفته شد، اولین بیانیه علیه داوری صادر شد و اولین اخراج هم در همان بازی‌های اول رقم خورد! ممنونیم از فوتبالی که از همین بازی اول نشان می‌دهد تا آخر فصل باید شاهد چه کیفیتی باشیم. دم‌تان گرم!

آغاز استقلال

یک تیرکی هم بگوییم به استقلال. لیگ را با پنجره بسته، بدون اسپانسر، بدون مدیرعامل، بدون اسپانسر لباس و بدون خیلی چیزهای دیگر آغاز کرد! حالا بروید از هیأت مدیره بپرسید که چرا مدیر را برکنار کردند وقتی خودشان نتوانستند هیچ کدام از مشکلات را برطرف کنند!

پاسخی برای سؤال در خط حمله و دفاع

عبدی یکی مثل علیپور

سامان موحدی راد

پرسپولیس لیگ برتر را بدون گل و پیروزی شروع کرد. اگر چه روی کاغذ شاید این یکی از دلسرد کننده‌ترین شروع‌های پرسپولیس پرتوان این سال‌ها باشد اما نمایش درون زمین آنها در برابر سایپا

۵

واقعاً دیدنی بود. بازی پرسپولیس و سایپا از آن دیدارهای پرهیجان شروع فصل لیگ بود که تنها گل نداشت و علت آن هم درخشش فوق‌تصور اکبر منادی در دروازه سایپا بود. با این حال این تساوی علی‌رغم نمایش خوب پرسپولیس‌ها این نکته را بیش از پیش مقابل چشم کادرفنی و تیم مدیریتی این تیم روشن کرد که در خط حمله با مشکل بزرگی مواجه هستند. اتفاقی که برای عیسی آل‌کنیر رخ داد و او را ۶ ماه از میدان دور کرد در کنار فروش علی‌علیپور موجب شد تا آنها تنها به پشتوانه مهدی عبدی جوان به میدان بروند. اما تلاش فراوان پرسپولیس‌ها برای گلزنی و عدم توفیق در این راه شاید موجب شود تا هر چه زودتر آنها از میان گزینه‌های اندک موجود در بازار فوتبال ایرانی کسی را در اختیار بگیرند. قانون ممنوعیت استفاده از بازیکن خارجی هم موجب شده تا انتخاب‌های آنها محدودتر شود و همچنین مشخص شدن وضعیت تیم‌های لیگ برتری و ترکیب شان هم کار آنها را سخت و سخت‌تر کرده است.

بازی پرسپولیس و سایپا غیر از فرصت‌سوزی‌های فراوان این تیم یک نقطه برجسته دیگر هم داشت و آن اخراج کمال کامیابی نبود. در میان بازیکنان پرسپولیس شاید بهترین عملکرد متعلق به مهدی شیرینی بود. بازیکن فیکس فصل قبل که قرار بود در این بازی از روی نیمکت بازی را دنبال کند اما مثبت بودن تست کرونا سیامک نعمتی او را به ترکیب اصلی اضافه کرد و به این ترتیب او بیشتر از سایر بازیکنان در این بازی درخشید. سایت‌های آماری دقت پاس او را ۸۶ درصد ثبت کرده‌اند. به این ترتیب و احتمالاً با بازگشت نعمتی از قرنطینه شاهد رقابت خوبی برای پرکردن گوشه سمت راست خط دفاعی پرسپولیس باشیم.

احسان پهلوان هم که یکی از بازیکنان جدید این فصل پرسپولیس است بعد از نمایش خوب در بازی‌های آسیایی در این بازی هم فرم خوب خودش را حفظ کرده بود و در کنار شیرینی یکی دیگر از خوب‌های پرسپولیس بود. اما پرسپولیس باید هر چه زودتر با واقعیت‌های موجود در باشگاهش کنار بیاید. آنها در جنجال عجیب بعد از بازی‌های آسیایی دو مهره مؤثر را از دست دادند. عیسی آل‌کنیر تا ۱۲ فروردین ۱۴۰۰ به صورت قطعی برای پرسپولیس به میدان نخواهد رفت و از سوی دیگر شجاع خلیل‌زاده هم در شرایطی عجیب از این تیم جدا شد تا یحیی هم برای انتخاب مهاجم و هم مدافع به چالش بزرگی بخورد. آن هم در حالی که رقابت‌ها شروع شده و حداقل همین کمبودها در گام اول سه امتیاز آنها را به یک امتیاز بدل کرد.

تجربه محرومیت طارمی و میدان دادن برانکو به علیپور موجب شد تا پرسپولیس چند سالی از یک مهاجم خوب در خط حمله خود بهره‌بردار. بازیکنی که این فصل به لیگ پرتغال رفته است تا در آنجا ماجراجویی کند. حالا باید دید سرنوشت علیپور برای همشهری و هم‌محله‌ای جوانش که او هم در شرایط مشابهی قرار دارد تکرار می‌شود؟ آیا یحیی اهل اعتماد کردن به جوانی چون عبدی هست؟ یا باید به سراغ یکی دو مهاجم بیکار لیگ برتر و ستاره‌های ناشناخته لیگ یک برود؟

فغان پرسپولیس از گل‌نزن‌ها دست‌ما کوتاه و خرما بر نخیل!

سینا فتوت

شروع پرسپولیس در لیگ بیستم امیدوارکننده بود. اگر چه این امیدواری به ۳ امتیاز منجر نشد. در زمین تقریباً ناهموار دستگردی که توپ مدام پله می‌شد، حرکات ترکیبی پرسپولیس و ایجاد موقعیت‌شان نکته مثبت بازی آنها بود و بی‌دقتی مهاجمان در زدن ضربات آخر و درخشش فوق‌تصور محمدحسین اکبرمنادی، پرسپولیس را از ۳ امتیاز به یک امتیاز رساند.

بازی سرخ‌ها البته در فاز تدافعی و تهاجمی نواقصی داشت که بی‌اعتنایی به آنها می‌تواند خطرناک باشد. پرسپولیس در قلب خط دفاع و نوک حمله ضعف‌هایی داشت که نشان می‌داد جدایی شجاع خلیل‌زاده و محرومیت عیسی آل‌کنیر، توازن را در پرسپولیس بر هم زده و باید دید یحیی که در حال حاضر بهترین مربی فوتبال ایران است برای حل مشکلات فنی، چه تدبیری می‌اندیشد. بعد از رفتن علیپور و محرومیت آل‌کنیر تنها مهاجمان اختصاصی پرسپولیس مهدی عبدی و آرمان رضانی هستند که رضانی بیشتر به عنوان یک بازیکن جان‌نشین به میدان می‌آید و یحیی گل محمدی ترجیح می‌دهد وحید امیری که ذاتاً وینگر است را در پست فورواردهای بازی دهد. البته یحیی باتوجه به این وضعیت هم چاره‌ای ندارد.

مهدی عبدی خوب در موقعیت گل قرار می‌گیرد اما در زدن ضربات آخر هنوز آن تجربه لازم را ندارد و در بازار نقل و انتقالات هم نه می‌شود بازیکن خارجی خرید و نه مهره‌ای آزاد وجود دارد که کار را برای یحیی در نوک حمله درآورد. فعلاً پرسپولیس باید با همین موجودی بسوزد و بسازد. لیست لیگ برتری پرسپولیس پر شده و این تیم نمی‌تواند بازیکن لیگ برتری بکشد. اینجاست که مشکلات قانون منع ورود خارجی‌ها بیشتر به چشم می‌آید. تا پایان لیگ این فصل، این قانون همچنان وجود دارد و کاری‌اش هم نمی‌شود، کرد.

به نظر می‌رسد یحیی گل محمدی چاره‌ای به جز اعتماد به مهدی عبدی جوان ندارد. مهاجمی که البته قابلیت‌های خوبی دارد اما بیش از اندازه خام است و هنوز پختگی لازم برای درخشش در نوک حمله پرسپولیس را ندارد. ایستادن پای عبدی شاید هزینه‌بر باشد اما می‌تواند بزودی پرسپولیس را صاحب یک مهاجم استاندارد کند.

سر درگم؛ مثل خط حمله پرسپولیس جای یک نفر خالی است

میعاد نیک

فاصله بین پایان لیگ نوزدهم و آغاز لیگ بیستم به دلیل افزایش پیک شیوع ویروس کرونا و همچنین برگزاری رقابت‌های متمرکز لیگ قهرمانان آسیا در قطر، کمی بیشتر از حد معمول به درازا انجامید تا تیم‌های لیگ برتری از روند مسابقات و آمادگی معمول خود دورتر شوند. این مسأله طولانی‌تر شدن دوران پیش فصل گرچه روی آمادگی فیزیکی و روانی اکثر تیم‌های لیگ برتری تأثیر به‌سزایی داشت، اما پرسپولیس خودش را از این وقفه مبرا کرد تا در هفته ابتدایی لیگ جدید، فارغ از نتیجه عملکرد نسبتاً خوب در بُعد آماری و فنی از خود برجای بگذارد.

سرخ‌ها به واسطه حضور تا مرحله نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان آسیا و بهره‌مندی از چند بازیکن ملی‌پوش، نتوانستند مطابق معمول به استراحت و ریکاوری بپردازند و همین امر باعث شده تا فعلابدن‌های بازیکنان از دور مسابقه دادن خارج نشده باشد و پرسپولیس همچنان حریص و درنده‌به‌نظر برسد. نخستین دیدار هفته اول لیگ بیستم بین سرخ‌پوشان تهرانی و خودروسازان نارنجی‌پوش را می‌توان از ابعاد متفاوتی بررسی کرد؛ پرسپولیس در این دیدار خوب بازی کرد اما پیروز نشد و در طرف مقابل شاگردان ابراهیم صادقی به هر چه می‌خواستند، دست یافتند. قرمزها با همان آرایش ۲-۴-۴ خطی که گاهی در خلال بازی به ۱-۵-۴ تغییر می‌کند، بازی را شروع کردند و از موقعیت‌های خوبی هم طی ۹۰ دقیقه برخوردار بودند اما فقدان یک گلزن بی‌رحم و یک مهاجم قاتل در رأس پیکان هجومی تیم پرسپولیس، ۳ امتیاز ساده را به تک امتیازی ناقابل تبدیل کرد تا همین ابتدای امر سرخ‌ها از کورس کسب پیروزی دور بمانند.

پرسپولیس طی چند فصل اخیر از گل‌زنانی نظیر علی‌علی‌پور و مهدی طارمی برخوردار بوده و گاهی هم از خارجی‌هایی نظیر ماریو بودیمیر و گادوین

منشأ بهره‌مند شده بود، اما پرسپولیس یحیی در فصل ۱۴۰۰-۹۹ با فقدان بزرگ «Fox In Box» یا همان مهاجم ۶ قدم مواجه است که این موضوع با محرومیت ۶ ماهه عیسی آل‌کنیر قطعاً به معضلی لاینفک در ترکیب سرخ‌ها تبدیل خواهد شد.

مهدی عبدی یک مهاجم جوان و آینده‌دار است که حتماً طی ۵ سال آینده به کار پرسپولیس خواهد آمد و شاید حتی بتواند یاد و خاطره گلزنی‌های مهدی طارمی را نیز برای هواداران سرخ تداعی کند، ولی سپردن تمام بار گلزنی تیم به عبدی جوان و بی‌تجربه یک ریسک بزرگ است و ادامه دادن به این روند بعید هم نیست که به قیمت از دست رفتن جام آسیایی و جام‌ماندن از کورس قهرمانی در لیگ بیستم تمام شود. گل محمدی در شرایطی که نمی‌تواند از آل‌کنیر استفاده کند، وحید امیری که ذاتاً یک وینگر است را به نوک حمله سرخ‌ها منتقل کرده تا شاید از امیری، چیزی شبیه به مهدی ترابی در بیاید؛ اقدامی که با توجه به سن و سال وحید امیری اصلاً منطقی نیست و در بهترین حالت مانند یک مسکن موقتی عمل خواهد کرد.

قرمزها در نخستین بازی لیگ جدید هر چند در روی خط دروازه و کمربند دفاعی بی‌نقص عمل کرده و مانع از تحقق اهداف سایبایی‌ها شدند، در خط میانی و هجومی خود بار خوبی بی‌اندازه مواجه بودند و ناکام‌ترین شب خود را تجربه کردند.

درخشش بی‌حد و حصر محمدحسین اکبرمنادی روی خط دروازه تیم سایبانی‌نابید به ریسمانی بدل شود که بهانه خوبی‌های بازیکنان پرسپولیس را متوسل به آن کرد؛ عبدی، امیری و سایر سرخ‌پوشان در دیدار عصر جمعه موقعیت‌های بسیاری را از دست دادند که هر کدام از آنها به تنهایی می‌توانست نتیجه بازی را تعیین کند.

در ضمن موضوع فشرده شدن بازی‌ها و کمبود استراحت بازیکنان در ادامه راه، جان پرسپولیس را خواهد گرفت و یحیی این دغدغه را نیز باید حل کند.